

הוציאו לו פרק חמישי יומא

ממ.

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

(א) זמנים יד, (ב) שבת קט;
ברכות לח, (ג) חולין ז;
(ד) ולקמן ט: (ה) לעיל
מז, (ו) ט"ל שאל.

הגהות הב"ח

הסבן המקבל והוליסויו אל הורק:
ומסיו רב ששט גרסיין: כפר
דמעט: דלוחתוה ויהליה הכא הדו
אוחבה יהיו לרב חסדא: מעשה
אילעבא. המקבליה ומחזיקיה את
הדס ביד הורס ואין הורס מקרצין
אותו לגד המונח כולל אלא מחזיקים
הדס על ידס כאשר על גבי אילעבא:
או דילמא ולקח וכביא. דולקח נמי
אחלא חפזיו קאי: מהו שיכנס לפנים
כחל הממשש מחזיקי מהו שיכנס לפנים
בתפסיו וז שנתו להרששו לחור הכא
הכא

עגות מהר"ב

רנשבורג
אן רש"י ד"ה ולאמר ר'
חנינא וכו' בענין חסן. ג"כ
ג"ל בענין דחסן וכ"כ
הש"י:

מוספה רש"י

המיר רבי חנינא ולא היה דרך
הקוים לומר על הנחמדים רבי אלחנן
לי המיר חנינא היה אומר כלומר לא
אמר חנינא שיהא כרפואה: **אלה בני**
קאמר. ר' חנינא לתלמידיו דא וראה
ששאלתן של אחרונים כשאלתי שאני
מן הראשונים שאף אני הייתי
מתקשה: **ומי אמר רבי חנינא כתי**.
מי מתפקא ליה אי נכנס אחר בחימתו
כי לא: **נכנס ולא בדמו של פד**
בזאת אלא אהרן אל הקדש כפר
(ויקרא טו) ולא בדמו של פד שאם שחט
פרו ומת אין המשמש מחייו נכנס
בזמותו לפנים אלא צריך להביא פד
אחר ולשחוט וצריך לדרוך להביא פד
אחר צריך להפחין לאחר ששחטו: (טז)
ואמר רבי חנינא קטורה שמנסה קודם
שחטו לא עשה ולא כלום. שכן
כדלעיל ג' עמודים א' צעין פון ומת
קדש לא פאסע אלף פון חתן חתן

תום' ישנים

והוא חמור יכנס בחפיתו של רחש
נחלש חפיתו זו קודם שחטת פרו
שם שני: **פר קאמר רבי יוחנא.**
מדקא מבעיא ליה לרבי יוחנא: **כן**
הוה חמור דקיל דאין דרין להביא
פר חור דאין כן הוה לה קטורה
שחפנתה קודם שחטת הפר (ב):
ולמאי דרסל. יפה של נשאלת
הראשונים אותן שנחלקו עלי דבר
ואפילו דמיו של פר אף להן נשאל
שאלת זו: **מאי הוי עולא.** חסן ומת
מחו שיכנס אחר בחפיתו: **אי**
חמור חמור ודמיו חמור חמור אי

ועד לזאת נמי די יאר
נעמל לעיל צו הינטיג
"דיבא בענין": חפץ ומה
מן היבא הוה מיל למעט
סוף העתה א"ר צו שטיי
קום יסוד ליכטם אהר
עצמיות האיל ועדיין הוא
קאק חקיקתא חפיה ואשכנז
ללא מן העולם. א"ר יוסף:
המחשבה כע"כ (ה) והמחשבה
למחן מ"ת כיון שג"ר חפץ
סכר ר. פסח. א"ר יוסף:

3-5 頁

חפץ איהו קמיה שחיטת פרו
ליה. ולמאי דסבירא ליה [נש]
חפינה בכהן המשמש בקטור
של מקטיר ממש

לן מקראי דמחלי עבודה
עמוד לשרת (דברים יח): וסא
מוריה דרב חסדא כדמפרש
סמט דכשרה בשמאל: ויורקו

י"ד ואונן ושיכור. כספ"ק
רש"י שיכור שפוי יין ו
מומין (במדות דף מה:) תנן
וכשרים צנהמה וכו' ופרץ

מיתבי י"ז יאונן ישיכור יובעל מום בקבלה
ובהולכה ובזריקה פסול יוכן יושב יוכן שמאל
פסול תיובתא והא רב ששת הוא דאותבה
דאמר ליה רב ששת לאמוריה דרב חסדא
כעי מיניה מרב חסדא הולכה בזר מהו
אמר ליה כשירה ומקרא מסייעני וישיחמו
הפסח ויורקו הכהנים מידם והלויים מפשיטם
ומותבי רב ששת זר ואונן שיכור ובעל מום
בקבלה ובהולכה ובזריקה פסול וכן יושב
וכן שמאל פסול בטר דשמעה הדר אותבה
והא רב חסדא קרא קאמר דעבוד מעשה
איצטבא בעי רב פפא יחפן חבירו ונתן
לתוך חפניו מהו מלא חפניו בעינן והא
איכא או דילמא זולקת והביא בעינן והא
ליכא תיקו בעי רבי יהושע בן לוי יחפן ומת
מהו שיכום אחר בחפינתו איך חנינא בא
וראה שאלת הראשונים למימרא דרבי
יהושע בן לוי קשיש והאמר רבי יהושע
בן לוי לי התיר רבי חנינא לשתות שחליים
בשבת לשתות פשיטא דתנן ^אכל האוכלין
אוכל אדם לרפואה וכל המשקין שותה ^ב
אלא לשחוק ולשתות שחליים בשבת היכי
דמי אי דאיכא סכנתא משרא שרי ואי
דליכא סכנתא מיסר אסיר לעולם דאיכא
סכנתא והכי קא מבטיא ליה מי מסיא
דיחול עליהו שבתא או לא מסיא ולא
ניחול עליהו שבתא ומאי שנא רבי חנינא
משום דבקי ברפואות הוא דאמר ר' חנינא
^גמעולם לא שאלני אדם על מכת פרדה
לבנה וחיה והא קא חזין דחיי אימא וחיות
והא קא חזין דמיתא בסומקן אינהו וחזיון
ריש כרעיהו קאמרין מכל מקום שמע מינה
דרבי חנינא קשיש אלא הכי קאמר שאלתן
כשאיילה של ראשונים ומי אמר רבי חנינא
הכי והאמר רבי חנינא ^דבפר ולא בדמו
של פר ^הואמר רבי חנינא קמורת שחפנה
קודם שחימת הפר לא עשה ולא כלום
הכי קאמר מדקא מיבעיא ליה הא מכלל
דקסבר בפר ואפילו בדמו של פר ולמאי
דסבירא ליה שאילו כשאיילה הראשונה
מאי הוי עלא אמר רב פפא אי חופן חוזר
וחופן חבירו נכנס בחפינתו דהא מסייא

חפינה אי אין חופן וחוזר וחופן תבעי לך
 יהושע לרב פפא אדרבה אי חופן וחוזר
 אי אפשר שלא יחסר ושלא יותיר ואי א
 דאיבעיא להו חופן חוזר וחופן או לא
 מאי לאו כשם שמדתה מבחין כך מדר
 רצה לעשות מדרה עושה אי נמי שלא

יך לחזור ולחפון או לא ותימצי לומר דלריך לחזור ולחפון חס
י נכנס בחפינתו שאי אפשר שלא יחסיר חבירו ושלא יחזיר

להביא ולהקטיר בהן, או צריך לחפש חומר טוב וראוי שהאש הארטישית. החייד ל"י חרץ לשקוע שחלים ב שבתה ותשקקנה, אי לא וא"ל מאסא שאילתן כשאלת הארטישית מכם, כל ירושה בן לוי. ולא איפשיט ליה. וזו הפל עשה כלום, ואמר מני בואר הדור דרז וסת. איך אחר נכנס דבר

הכלום. ואמאי לא פשט להו משמעותיו. ושניני ה"ק מרדא מביעיא ליה לר' בדמו של פרמי הוי עלה. אמר רב פפא אי חופן ותזור וחופן נכנס השני ברדיבא, אי חופן בחרך חדר וחופן בפנים, לא תיבעי לך דודאי אינו נכנס השני יבי. אי אין חופן בחרך חדר וחופן בפנים, אלא מערה הקטורת מן הכף אל המ

חיים (דף ד.) גמי מימי לה ופירש שם
קשה דבני חיים כהן וז"ל דבש"פ אלו
תאמר השוטה והשיכור פסולין בחדש
גמ' שיכור אחולי מחיל עבודה וזהו
מומין בעי למחשבה ומקוץ לה בשאר
דברים המשכרים ודלא כרבי יהודה
לאמר חייב מיתה אף בשאר דברים
המשכרים על כן פירש דבני חיים
דכא גמי מימי כדכא בשאר דברים
המשכרים וירצ"א פ' דפשי"ט עיקר
ואדרבה מהם י"ס ראה לפרוש
מפריך סתמא שיכור אחולי מחיל
עבודה וכו' אלא דקמא שיכור מיירי
בשמוי י"ס והם דקסוי ליה חזק
מומין בעי למחשבה להכי מוקי ליה
בשאר דברים המשכרים אבל הכא
דקמי ליה כדאי מחללי עבודה
נוקמיה בשמוי י"ס כמו סמא שפיר
דכחל דוכחא: **ב**ע"ר כו פסא חזון
חבירו ונתן לתוך חפניו סתו פלא

חפציו בעיני רבו. מימה לי
איעצא ליה לעיל כדכר כי האי גוונא
גבי דין היבטיים ויחל' בחתל' קמרה
אחל' בין הבינטיים לא דלג אחי ביה
ולקח וכתבי כיון דלג אחי מכה גברא
הכא מאי מאי אמרין אע"ג דלג אחי
ספן מ"י כיון דלמנה גברא לקח
שפיר דמי ושפיר דמי כיון דלמנה
הלוקח מי שהוא וישים בחפציו של
כ"ג והדר נעיל הוא וקרי ביה מלא
חפציו והביא לו דילמא וקרי ביה מלא
נעין שטוקא יצא: **א** חופין
וחודר וחופן נכנס חבירו בחפציה.

מינה אי חובֿה הווא לחפון פּעניס
אחד בחפון וואחד מבפנים הייב עייל
נצריה בחפניו וואחד הר לא חפן
און אחד תרי יומני ונצריה דר״פ א
חופן וחחר וחופן לפי שמן המורה
אין לצבר קצבה שיטל לחפון כל כך
פּעניס כמו שירצה ובלבד שלא יחסיר
ולא יוסיף ולבשר תקיפו חפון שיחור
ויחפון בפנים שמה נתפס לו מן
הקטורת דרך ונחשר קצת ווא״כ אס
חפן ומן לחון הכף ומת בחון חחר
חבירו וחופן פּעס שניט וחחר
ונתן לבק ונכנס דקרינן מלא מלה
חפניו ונצריה לניטא מלא מלה
אחת ואי אין חופן וחחר וחופן משום
דמשע מלה חפניו חד אמר
דחמנא ולא תרי יומני מלה חפניו
א״כ אין חבירו נכנס בחפניו:
והאכיל

מר ליה רב הונא בריה דרב
זונו לא יכנס אחר בחפיתו
חופן חוזר וחופן תיבעי לך
תא שמע כך היתה מידתה
מבפנים לא דילמא שאם
וסר ושלא יותיר תא שמע
כיצד

ו נכנס בחפינתו דהא מיקיימא חפינה:
(ח) חפניו של ראשון שוין לחפניו של שני:
כ"ד

[illegible]

ש"א א מ"י פ"ט מהלכות
ביאת מקדש [הלכה א']
ההלכה ה והלכה טו [ופ"א]
מהל' פקודי"מ הל' כז] סמג

לִאֲרוֹן שֵׁט:
 ו' ב' מ"י פ"ט מ"ה' ב"ה
 מִקְדָּשׁ הַלֵּלָה טו ופ"ב
 הַלֵּלָה ז' סָמָה לִאֲרוֹן שֵׁט:
 ח' ג' מ"י פ"ה שֵׁט הַלֵּלָה
 ט ופ"ט הַלֵּלָה טו סָמָה
 לִאֲרוֹן שֵׁט:

ב ד מ"ח שם פ"ו הלכה
 א ופ"ט הלכה טו קמג
 לארץ שו:
 ב ד מ"ח שם פ"ה הלכה
 טו י ופ"ט הלכה טו:
 ב ד מ"ח שם פ"ה הלכה
 יח ופ"ט הלכה טו
 פ"ד מהלכות עבודת יוה"כ
 הלכה א:

בב ז ח מ"י פ"ה מהל'
עבודת יוה"כ הלכה
נח:
בב ט מ"י פכ"א מהל'

שבת הלכה כב סמב
לחין סה עוש"ע א"ח סי'
שבת סעף לו:

תורה אור השלם

וַיִּשְׁחָטוּ הַפֶּסֶחַ וַיִּדְבְּקוּ
הַכֹּהֲנִים מִיָּדָם וְהַלֵּים
וְשִׁשְׁטִים:
דברי הימים ב' לה יא
וְלִקַּח מִלֵּא הַמִּזְבֵּחַ
וַחֲלִי אֵשׁ מִעַל הַמִּזְבֵּחַ
וְשִׁלְפִי יְיָ וְהִלֵּא חֲסִיוֹ
וְקָרַת סִסְמִים דָּקָה וְהִבִּיא
וְצִבְיָת לִפְרֻכָּת:
ויקרא טו יב
וְזֹאת יְבֵא אֲחֶרָן אֶל
וְקִרַּשׁ כֹּהֵן בֶּן כָּהֵן
וְחִטָּאת וְאֵיל עֹלָה:
ויקרא טז ג

לעזי רש"י

קרישין [קרישין].
שחלים.

רבינו חננאל

מותביק עליה [מה]
 יתני זו ואנון שמור ובעל
 שום בקבלה ובחוללה
 בנפיקה סמול וכן יושב
 כן שמאל חובתא,
 אשקין וי' כ"ב ששת לא
 תהי ידע הוה ויתב דלר
 כ"ב ששת הוה ואתחבה דלר
 סמאל במסכת שחיטת
 קדשים
 בחאחרת סמאל
 אשון בעיון דפסח
 חוללה בור כשרה, ומקרא
 מיעיני וישטח הפסח
 מיוקרה הכהנים מיד
 הלום מפשיטים. דייקון

[illegible]